

مسئولیت سنگین پیشوای پنجم

هفتم ذی‌حجه، مدینه در شهادت پنجمین اختر سپهر امامت و ولایت به سوگ نشست. نشر و تبلیغ فرهنگ اسلامی، رهبری امت مسلمان...

مسئولیت سنگین پیشوای پنجم

هفتم ذی‌حجه، مدینه در شهادت پنجمین اختر سپهر امامت و ولایت به سوگ نشست. نشر و تبلیغ فرهنگ اسلامی، رهبری امت مسلمان و جامعه، اجرای سنت پیامبر خاتم(ص) در میان خلق خدا، تربیت و تعلیم شاگردانی شایسته، فرهیخته، عالم و عامل، توجه و ترغیب دستگاه غاصب حکومت به خط مشی صحیح رهبری، هدایت مردم در شناخت رهبری واقعی و کارآمد، رسالت، سنگین بود که امام محمدباقر(ع) در دهه ۱۱، بسط ساله امامت خدیش، ددهش، کشید و لحظه‌ای از آن غفلت نکرد. دوران حساسی که در آن مسئولیت سنگین خویش را بر دوش کشید و لحظه‌ای از آن غفلت نکرد. دوران امامت امام محمد باقر(ع) و فرزند بزرگوارش امام صادق(ع) انقراض امویان و بر سر کار آمدن عباسیان را به دنبال داشت.

در این ایام حساس مشاجرات سیاسی روی داد و سرداران و مدعیان زیادی همچون ابوسلمه خلال و ابومسلم خراسانی ظاهر شدند.

از سوی دیگر زمانه امامت امام باقر(ع) را دوران ترجمه کتاب‌های فلسفی باید دانست، دورانی که مشایخ صوفیه، زاهدان و قلندران وابسته به دستگاه خلافت پیدا شدند. قضات و متکلمان به دلخواه مقامات رسمی و صاحبان قدرت ظهور می‌کنند، همچنین در جامعه اسلامی، فقه، قضا، عقاید و کلام و اخلاق طبق مصلحت دربار و حکومت تفسیر و تبیین می‌شود. به انحراف کشیدن تعلیمات قرآنی، بویژه مسائل امامت و ولایت در این دوران به اوج رسید. مسائل و عقایدی که پس از واقعه خونبار کربلا و عاشورا و حماسه حسینی، افکار حق طلبان را متوجه خود ساخته موجب نگرانی دستگاه جبار و حکومت خودکامه دربار شده بود و ترس آن می‌رفت پرده از چهره زشت ستمکاران اموی و همه دنیاطلبان و دین فروشان بردارد. زمانه‌ای که احادیث و گفتار نبوی به بوته فراموشی و انحراف سپرده شده بود.

ایام امامت امام باقر(ع) دوره نشر معارف دینی شد تا دانشگاه تشیع به پرورش شاگردان روی آورد و فقه آل محمد شکوفاتر از هر زمان دیگر شد و شاگردان مکتب حضرتش، راویان و حافظان و نگهبانان دین در برابر فتنه‌ها باشند.

امام باقر با تشکیل حلقه‌های درس، زمینه گسترش معارف دینی را فراهم کرد تا سرانجام در پنجاه و هفت سالگی بر اثر زهر هشام به شهادت رسید.

محمد خامه یار - جام ج